

преплетоха ги, послаха мека трева и мъхъ, сложиха Лилянка на така приготвената носилка, дигнаха я и тръгнаха.

— Ура, да живѣе нашата царица! Царицата на джуджетата! — Завикаха всички джуджета. Лилянка се развесели и имъ се усмихваше радостно.

Като повървѣха малко, Бимъ Бамъ Бумъ заговори:

— Бѣгате! А не знаете, че не може да се избѣга отъ тукъ. Тая гора е омагьосана и никой изъ нея не може да излѣзе навънъ, нито пъкъ нѣкой да влѣзе въ нея, освенъ на праздника на цвѣтята. А каква пакостъ щѣхте да направите, като взехте ключето! Добре, че имаме още едничко, а иначе, ако го бѣше загубилъ и дворецътъ не можеше да се отвори вече, тогава де щѣха да празнуватъ цвѣтята? Тѣ щѣха да бждатъ вѣчно мъртви и нѣмаше да има цвѣтя по ливадитѣ.

Итко се просълзи и едвамъ прошепна:

— Простете ни, ние искахме да отидемъ при мама и татко!

— Зная, зная, — каза по-меко Бимъ Бамъ Бумъ, — ала разберете, че сами отъ тукъ никога нѣма да си отидете. Това е невъзможно. Само дѣдо Коледа може да ви изведе отъ тукъ. А и това ще бжде. Почакайте още малко!

Блѣсна предъ тѣхъ дворецътъ. Пристигнаха. Другитѣ джуджета ги посрещнаха предъ вратата на двореца и всички завикаха радостни, заскачаха, заплѣскаха ржце и се радваха, че децата се завърнаха живи и здрави пакъ при тѣхъ.

(Следва въ шеста книжка)

Александъръ Спасовъ

ВЪ ЦАРСТВОТО НА БУКВИТЪ

(Продължава отъ IV книжка)

Втора картинка

Княгиня А води Трайко за ржка въ тъмното и спира предъ завесата.

Княгиня А: Ето ни предъ градината на знанието.

Единъ гласъ: Кой е тамъ?

Княгиня А: Азъ съмъ! Княгиня А.

Гласътъ: А, ти ли си, княгиньо? (Влиза цифра 1, пре-пасана съ сабя).

Цифра 1 (освѣтява лицето имъ съ фенерче): Кой е съ тебе? Нали знаешъ, че малки деца не могатъ да влизатъ въ царството на буквитѣ?